

I. DISPOSICIONS GENERALS**MINISTERI DE L'INTERIOR**

2726 *Reial decret 67/2026, de 4 de febrer, pel qual es regula la gestió de la incapacitat temporal del personal del Cos de la Guàrdia Civil.*

ÍNDEX

- Capítol I. Disposicions generals.
 - Article 1. Objecte.
 - Article 2. Àmbit d'aplicació.
 - Article 3. Protecció de dades.
- Capítol II. De la sanitat de la Guàrdia Civil.
 - Article 4. Estructura i composició.
 - Article 5. Funcions.
 - Article 6. Suport dels òrgans de psicologia.
- Capítol III. De la incapacitat temporal de condicions psicofísiques.
 - Article 7. Situacions d'incapacitat temporal.
 - Article 8. Consideracions generals de la incapacitat temporal.
 - Article 9. Determinació de baixa mèdica en acte de servei.
 - Article 10. Obligacions.
 - Article 11. Requisits del sistema de gestió de la informació de les baixes per incapacitat temporal.
- Capítol IV. Tràmits administratius.
 - Secció 1a. Normes generals.
 - Article 12. Comunicats mèdics d'incapacitat temporal.
 - Article 13. Tipus de processos d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques en funció de la seva durada estimada.
 - Secció 2a. Procediment.
 - Article 14. Emissió del comunicat mèdic de baixa temporal.
 - Article 15. Emissió del comunicat mèdic de confirmació.
 - Article 16. Expedició del comunicat d'alta mèdica per al servei.
- Capítol V. Inspecció i control de les baixes temporals.
 - Article 17. Inspecció i control.
 - Article 18. Informes complementaris.
 - Article 19. Informe de control.
 - Article 20. Sol·licitud i comunicació del reconeixement mèdic.
 - Article 21. Incompareixença al reconeixement mèdic.
 - Article 22. Contingut i efectes dels reconeixements mèdics.
 - Article 23. Actuacions dels òrgans mèdics i de psicologia de la Guàrdia Civil.
- Capítol VI. Retribucions durant la incapacitat temporal.
 - Article 24. Retribucions complementàries.

Article 25. Altres retribucions i complements per raó de canvi de residència temporal.

Capítol VII. Recursos.

Article 26. Recursos.

Disposició addicional primera. No increment de despesa pública.

Disposició addicional segona. Reconeixements i proves al personal que, sense estar de baixa temporal, pugui presentar insuficiència de condicions psicofísiques.

Disposició addicional tercera. Requeriments tècnics.

Disposició addicional quarta. Criteris sobre la durada òptima dels processos patològics.

Disposició addicional cinquena. Acords o contractes per efectuar els reconeixements mèdics.

Disposició addicional sisena. Instruccions del procediment per determinar la relació de causalitat amb el servei.

Disposició transitòria primera. Reconeixements mèdics després de l'informe de control.

Disposició transitòria segona. Processos d'incapacitat iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Títol competencial.

Disposició final segona. Modificació del Reial decret 179/2005, de 18 de febrer, sobre prevenció de riscos laborals en la Guàrdia Civil.

Disposició final tercera. Facultats de desplegament.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

L'article 32 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, reguladora dels drets i deures dels membres de la Guàrdia Civil, determina que aquest personal gaudeix d'un règim de protecció social que inclou l'assistència sanitària i les prestacions en cas de malaltia i incapacitat.

D'altra banda, la Llei 29/2014, de 28 de novembre, de règim del personal de la Guàrdia Civil, estableix en el capítol I del títol VII la protecció social dels guàrdies civils, i l'article 103 regula la sanitat de la Guàrdia Civil. En aquest article es disposen les tasques elementals, tant pel que fa a les incapacitats temporals com a la inspecció sanitària, amb suport dels òrgans d'atenció psicològica de la Guàrdia Civil i l'apartat 5 remet al desplegament reglamentari l'exercici de les facultats encomanades per aquesta Llei a la sanitat de la Guàrdia Civil.

Quant a l'assistència sanitària, l'article 102 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, vincula la protecció de personal de la Guàrdia Civil a la cobertura del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades, que en el marc regulador que preveu el text refós de la Llei sobre Seguretat Social de les Forces Armades, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2000, de 9 de juny, assenyala en l'article 21 que, en matèria d'incapacitat temporal per malaltia o accident, el personal de la Guàrdia Civil s'ha de regir per les lleis reguladores i les disposicions de desplegament respectives.

D'aquesta manera, aquest Reial decret té com a propòsit principal regular amb una norma reglamentària la gestió de la incapacitat temporal del personal del Cos de la Guàrdia Civil, d'ara endavant el Cos, des del moment en què circumstàncies de salut impedeixin la prestació del servei, amb identitat de rang respecte de la que desplega el Reial decret legislatiu esmentat, així com respecte de la vigent en el règim general de la Seguretat Social a través del Reial decret 625/2014, de 18 de juliol, pel qual es regulen determinats aspectes de la gestió i el control dels processos per incapacitat temporal en els primers tres-cents seixanta-cinc dies de la seva durada.

Es pren precisament l'estructura bàsica de gestió i tramitació dels processos d'incapacitat temporal en el règim general de la Seguretat Social per adaptar-la a les

circumstàncies estatutàries, organitzatives i funcionals del personal de la Guàrdia Civil, amb la inclusió i la provisió de cobertura de mesures i obligacions que tenen una relació directa amb la prevenció de riscos sobre la salut del marc específic de l'exercici professional que recau en el personal del Cos. En aquest sentit, s'equilibra de manera ponderada la confluència de drets fonamentals amb l'obligació del personal de la Guàrdia Civil, com, entre d'altres, la de comunicar que es troba en tractament psiquiàtric o psicofarmacològic, per l'especial responsabilitat de garantir el maneig adequat d'armes de foc, així com de vetllar per la seva pròpia seguretat i salut i per la integritat d'altres persones, la de no dur a terme activitats que afectin negativament la seva recuperació mèdica.

La norma articula també el marc de la incapacitat temporal de condicions psicofísiques, amb definició i delimitació de les situacions i els estats que la generen, amb vista a proveir el context que afavoreixi tant la protecció de la persona mentre es manté incapacitada com l'afavoriment de la seva recuperació. Per a això, incorpora mesures que promoguin, quan calgui, una reincorporació progressiva i adaptada a les tasques de cada lloc de treball de manera que no siguin incompatibles amb aquest.

El Reial decret atorga prioritat a la tramitació electrònica dels procediments, amb l'obstinació de simplificar i reforçar l'eficiència en la gestió i la tramitació de la documentació que sustenta els processos d'incapacitat temporal, amb consciència de la singularitat en matèria d'assistència sanitària al personal de la Guàrdia Civil que, de manera predominant, deriva dels concerts subscrits per l'Institut Social de les Forces Armades, OA. S'habilita tot el que sigui necessari per assegurar la protecció de dades de caràcter personal i les de salut per la seva categoria especial.

Pel que fa a la inspecció, el seguiment i el control de les baixes temporals, el Reial decret configura un sistema successiu d'informes que, combinats amb les activitats comunes de revisió clínica, permetin conciliar l'esforç principal de recuperació de la persona afectada en un marc de plena garantia per a la seva salut, amb la supervisió i l'avaluació dels òrgans mèdics que tenen aquestes funcions legalment atribuïdes.

En matèria retributiva, la norma satisfà la necessitat que requereix la doctrina jurisprudencial en matèria de percepció efectiva de retribucions complementàries per ocupació del lloc de treball durant la incapacitat temporal, amb salvaguarda de situacions que provenguin d'actes de servei o de riscos en la gestació. A més, concreta les regles de percepció efectiva de retribucions sota l'ampli sistema d'opció de què disposa el personal del Cos per poder romandre de baixa en qualsevol lloc del territori nacional diferent del de la seva residència oficial, amb vista a afavorir-ne la recuperació, d'acord amb el Reial decret 274/2018, d'11 de maig, pel qual es regula la residència, els desplaçaments i la localització del personal de la Guàrdia Civil.

En el vessant de revisió d'actes, el text delimita els mecanismes d'impugnació aplicables, en especial davant l'emissió motivada d'altres mèdiques per part de l'òrgan d'inspecció, amb anàlogues notes del previst per al règim general de la Seguretat Social, però adaptat al marc d'organització i jurisdicció que concerneix el personal del Cos.

En compliment del que disposa l'article 54 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, aquest Reial decret ha estat sotmès a l'informe del Consell de la Guàrdia Civil.

La norma s'adequa als principis de bona regulació, d'acord amb els quals han d'actuar les administracions públiques en l'exercici de la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària, segons el que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i s'han considerat els principis d'eficiència i seguretat jurídica, en haver incorporat preceptes alineats amb la gestió eficient dels recursos humans, sense afegir càrregues administratives i tenint en compte les altres disposicions de caràcter general que regeixen la gestió del personal del conjunt de l'Administració pública, i s'instaura, per primera vegada, una norma de rang reglamentari que regula la gestió de la incapacitat temporal del personal de la Guàrdia Civil. Igualment, s'han garantit els principis de necessitat, eficàcia i proporcionalitat, i s'han descartat altres procediments molt més costosos, tenint en compte el mandat legal del desplegament reglamentari corresponent.

Pel que fa al principi de transparència, l'elaboració de la norma ha comptat amb la participació activa de les associacions professionals representatives del personal de la Guàrdia Civil i s'han portat a terme els tràmits de consulta prèvia i d'audiència i informació pública, d'acord amb l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i el 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Així mateix, s'ha sotmès a l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i del Consell Nacional de la Discapacitat.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre per a la Transformació Digital i de la Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de febrer de 2026,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte regular la gestió dels processos de baixa per al servei per incapacitat temporal, així com el seu control i seguiment, incloent-hi la inspecció sanitària.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret s'aplica al personal de la Guàrdia Civil que ocupa llocs de treball del seu catàleg, ja sigui per assignació o en qualsevol de les modalitats d'ocupació temporal que recull la normativa sobre provisió de destinacions.

2. L'alumnat dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil, que no tingui adquirida la condició de guàrdia civil, s'ha de regir per les normes que disposa aquest Reial decret en els aspectes que no regulin les seves normes d'organització i funcionament.

3. El personal de la Guàrdia Civil que presti servei a l'estranger o en òrgans aliens a l'estructura orgànica de la Guàrdia Civil, s'ha de regir per les normes particulars vigents en aquests òrgans i, si no n'hi ha, pel que regula aquest Reial decret.

En aquests casos, els dictàmens o els informes mèdics que li correspongui emetre als òrgans mèdics de la sanitat de la Guàrdia Civil, es poden substituir pels d'un altre facultatiu del lloc de destinació o comissió de servei.

Article 3. *Protecció de dades.*

1. Les dades que resultin afectades per aquest Reial decret, perquè són de categoria especial pel fet d'afectar l'àmbit de la salut, estan sotmeses al que preveuen el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, i la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

S'ha de tenir en compte especialment el principi de minimització de dades, de manera que siguin adequades, pertinents i limitades al que sigui necessari en relació amb les finalitats per a les quals són tractades.

2. D'acord amb el que estableix l'article 10.3 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, sobre la confidencialitat de tota la informació relacionada amb els

seus processos, el personal que, per raó del càrrec, destinació o per qualsevol altra circumstància, tingui accés a les dades esmentades ha de guardar el secret professional i el degut sigil respecte de les dades que hi consten, de conformitat amb el que disposen l'article 19 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre, i l'article 5 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, per als que no tenen la condició de guàrdia civil.

3. El personal de la Guàrdia Civil pot exercir els drets que preveu el capítol II del títol III de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre.

CAPÍTOL II

De la sanitat de la Guàrdia Civil

Article 4. *Estructura i composició.*

1. En la sanitat de la Guàrdia Civil s'hi inclouen els serveis mèdics i els d'inspecció sanitària i ha de comptar amb el suport dels d'atenció psicològica.

Conformen els òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil, l'òrgan mèdic central, on hi ha la Prefectura del Servei de Sanitat, els seus òrgans d'assessorament i suport a la decisió, i cadascun dels esglaons mèdics que hi ha a les unitats tipus zona o comandància de la Guàrdia Civil, incloent-hi els centres docents de formació i de perfeccionament, amb dependència tècnica de l'òrgan central per a l'exercici de les tasques i funcions pròpies previstes en matèria de salut en el seu àmbit territorial i competencial.

2. Els esglaons mèdics estan a càrrec del personal mèdic i integrats per personal sanitari i administratiu que es trobi destinat o ocupant un lloc de treball en algun dels òrgans inclosos en el catàleg de llocs de treball de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

Article 5. *Funcions.*

En l'àmbit de la gestió, el seguiment, el control i la revisió de les baixes temporals, les funcions que té assignades la sanitat de la Guàrdia Civil són les següents:

a) Estendre els comunicats d'alta mèdica per al servei i, si escau, els de confirmació que derivin del seguiment i control de les baixes temporals.

b) Valorar i confirmar, si escau, les baixes temporals que hagi expedit el personal facultatiu aliè a la sanitat de la Guàrdia Civil, la recuperació de les quals no s'hagi produït abans del desè dia natural des que van ser emeses.

c) Fer el seguiment de l'evolució del personal afectat per una insuficiència temporal de condicions psicofísiques, així com la revisió mèdica corresponent.

d) Disposar la realització de reconeixements mèdics al personal que es trobi en situació d'incapacitat temporal, quan es consideri necessari.

e) Informar a qui ostenti el comandament de la Prefectura de Personal de la unitat de destinació, o d'enquadrament administratiu segons escaigui, d'un nivell de comandància o superior, de les circumstàncies relatives a la durada previsible de les baixes temporals del personal a les seves ordres i de les dades d'absentisme, amb l'objectiu de facilitar les seves funcions en l'àmbit de la gestió dels recursos humans.

f) Informar a qui ostenti el comandament de la unitat on es presti el servei sobre l'aptitud per dur a terme les tasques del lloc de treball l'exercici de les quals pugui ser compatible amb la malaltia o la lesió, de manera que no perjudiqui la recuperació de la persona afectada o pugui afavorir la seva recuperació.

g) Comunicar les sol·licituds de reconeixement mèdic formulades per qui ostenti el comandament d'unitat, centre o organisme o pels mateixos interessats, d'acord amb el que estableix l'article 21.

h) Tenir un coneixement actualitzat sobre la qualitat de l'assistència sanitària prestada al personal de la Guàrdia Civil i el seu grau de satisfacció al respecte, i

assessorar-los sobre les possibles opcions assistencials a través de les eines de consulta oportunes i que tinguin una difusió òptima entre el personal que es troba en l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma.

Article 6. Suport dels òrgans de psicologia.

1. Els òrgans de psicologia han de proporcionar el suport necessari als òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil per a l'exercici de les competències que li assigna aquest Reial decret.

2. Els òrgans de psicologia han d'informar els òrgans mèdics sobre l'evolució del personal que està de baixa temporal per causa psiquiàtrica perquè duguin a terme un control i un seguiment adequats d'aquest tipus de processos d'incapacitat temporal i adoptin les mesures oportunes tendents a una recuperació adequada del personal afectat. A més, s'hi inclou el personal que, sense estar de baixa mèdica, estigui sota tractament psiquiàtric o psicofarmacològic, han d'informar a qui ostenti el comandament de la Prefectura de Personal de la unitat de nivell de comandància o superior sobre la conveniència d'adoptar mesures específiques i sobre la conveniència de suspendre la seva implementació, en el moment en què hagin desaparegut les causes que les van motivar.

3. La persona titular del Ministeri de l'Interior ha de determinar les regles i els criteris a seguir per adoptar les mesures específiques amb finalitat preventiva esmentades en el paràgraf anterior, en els casos en què per la naturalesa de les circumstàncies que concorrin en el personal de la Guàrdia Civil es pugui preveure racionalment la possibilitat de conductes que suposin un greu risc contra el personal de la Guàrdia Civil o terceres persones, o que puguin generar greus conseqüències.

Entre les mesures específiques hi ha les de retirada d'armament oficial i particular, i la limitació per conduir o pilotar vehicles, embarcacions o aeronaus oficials. A més, s'hi poden incloure altres mesures com l'accés a determinades bases de dades o la retirada de la targeta d'identitat professional.

CAPÍTOL III

De la incapacitat temporal de condicions psicofísiques

Article 7. Situacions d'incapacitat temporal.

1. A l'efecte d'aquest Reial decret s'entén per baixa temporal o incapacitat temporal de condicions psicofísiques la situació en què el personal de la Guàrdia Civil, per malaltia, accident o durant els denominats períodes d'observació en cas de malaltia professional, un cop hagin rebut assistència, es troba incapacitat per prestar totes les tasques pròpies del seu lloc de treball.

2. Qualsevol impossibilitat per prestar servei per raons de salut ha d'estar emparada per un comunicat mèdic de baixa temporal.

3. La incapacitat temporal de condicions psicofísiques originada per una malaltia o un accident es pot produir per contingències comunes o per contingències professionals, que engloben els accidents en acte de servei o a conseqüència d'aquest i les malalties professionals.

4. A l'efecte d'aquest Reial decret s'entén per revisió de la baixa temporal les activitats mèdiques d'observació i exploració que du a terme el personal facultatiu de la sanitat de la Guàrdia Civil, incloent-hi els professionals mèdics o les entitats públiques o privades amb els quals hagi establert un contracte, un conveni o un encàrrec de gestió, amb la finalitat de sol·licitar informació de seguiment sobre l'estat de salut del personal de la Guàrdia Civil en situació d'incapacitat temporal i sobre el tractament seguit per a la seva recuperació.

5. Es considera període d'observació el temps necessari per a l'estudi mèdic de la malaltia professional.

6. D'acord amb el que disposa el segon paràgraf de l'article 101.2 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, es computen els períodes de recaiguda, entenent que aquesta existeix i que, per tant, no s'inicia un nou període d'insuficiència temporal, quan la persona afectada causi baixa per al servei novament en un termini inferior a sis mesos i sigui conseqüència del mateix procés patològic.

A l'efecte de comptabilitzar el temps total de baixa temporal, cada recaiguda continua amb el còmput corresponent a l'anterior procés patològic que la va originar.

El personal mèdic de l'òrgan corresponent de la sanitat de la Guàrdia Civil, tenint en compte l'historial de diagnòstics de la persona afectada i valorant la informació addicional que pugui aportar, juntament amb el comunicat de baixa, és qui determini si la nova baixa temporal ha de ser considerada com a recaiguda, i ho ha de comunicar al personal interessat.

Article 8. *Consideracions generals de la incapacitat temporal.*

1. A més de la competència que preveu l'article 5.a) per al personal facultatiu mèdic de la sanitat de la Guàrdia Civil, tenen competència per expedir un comunicat de baixa temporal, de confirmació i d'alta mèdica del personal de la Guàrdia Civil el personal facultatiu mèdic de les entitats col·laboradores concertades per l'Institut Social de les Forces Armades, OA, o de la sanitat pública o militar d'acord amb la modalitat assistencial elegida pel personal de la Guàrdia Civil.

2. Quan els òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil emetin l'alta mèdica, cal la seva confirmació prèvia perquè sigui efectiva una nova baixa per la mateixa patologia o per una de similar que es produeixi en el termini dels sis mesos següents.

Igualment, cal la confirmació dels òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil perquè sigui efectiu un nou procés d'incapacitat temporal per la mateixa patologia o per una de similar després de les altes mèdiques produïdes per la resolució del procediment de determinació d'aptitud psicofísica o per l'emissió d'un dictamen per l'òrgan mèdic i pericial competent.

3. Els processos d'incapacitat temporal queden suspesos quan s'iniciïn els períodes dels permisos per naixement de la mare biològica, permisos per adopció, per guarda amb fins d'adopció, o acolliment, tant temporal com permanent, permís del progenitor diferent de la mare biològica per naixement, guarda amb fins d'adopció, acolliment o adopció d'un fill o filla, o per fer ús del permís per lactància acumulat d'un fill menor de dotze mesos. Si, en acabar aquests permisos, persisteix la impossibilitat de prestar el servei per una causa mèdica, es reprèn la baixa temporal corresponent.

Durant els permisos assenyalats no s'inicia un procés d'incapacitat temporal.

4. S'han de tenir en compte les situacions de risc durant l'embaràs i durant la lactància natural, que la gestant ha de comunicar amb l'informe mèdic corresponent al servei mèdic de la seva unitat. Una vegada comunicada aquesta situació, cal l'informe de l'òrgan de prevenció corresponent de la Guàrdia Civil, on s'ha de fer constar, d'acord amb l'avaluació de riscos de l'activitat exercida, les adaptacions necessàries al lloc de treball de manera que impedeixi que el seu exercici pugui influir negativament en la salut de la persona afectada, en la del fetus o en la del lactant.

5. Es pot estendre el comunicat d'alta mèdica per al servei sempre que, de manera motivada i amb criteri mèdic, la persona afectada pugui exercir funcions que no siguin incompatibles amb el seu estat sense que afectin la plena recuperació de la seva salut o, d'acord amb l'òrgan de prevenció corresponent, pugui adaptar-se el seu lloc de treball fins a la seva recuperació completa.

Si l'adaptació necessària del lloc de treball no és possible per motius justificats s'inicia o continua la baixa temporal.

Article 9. *Determinació de baixa mèdica en acte de servei.*

1. Tenen la consideració de baixa temporal en acte de servei les que derivin d'un accident produït en ocasió o a conseqüència de les activitats pròpies de la prestació del servei, incloent-hi les que es considerin accidents de treball d'acord amb el que disposa

l'article 156 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.

A aquest efecte, la referència al caràcter sindical en aquesta regulació s'entén referida al caràcter associatiu.

2. Es presumeix, llevat que hi hagi una prova en contra, que són constitutives d'accident en acte de servei les lesions sofertes durant el temps i en el lloc de prestació del servei.

Article 10. *Obligacions.*

Per tal de permetre l'exercici de les competències i les funcions que aquest Reial decret atribueix a la sanitat de la Guàrdia Civil, el personal inclòs en l'àmbit d'aplicació té les obligacions que es relacionen a continuació:

a) De comunicar a la unitat en què presti servei i, en cas de no coincidir, també a la de destinació o adscripció administrativa, la impossibilitat d'exercir les tasques assignades d'acord amb el procediment que estableix l'article 12.

b) De presentar els comunicats de baixa temporal, de confirmació i d'alta mèdica corresponents per al servei de conformitat amb les normes que preveu el capítol IV.

c) De sotmetre's als reconeixements mèdics o psicològics que, de manera motivada, dictaminin els òrgans mèdics o de psicologia de la Guàrdia Civil per al control i el seguiment de la baixa temporal, d'acord amb l'article 5.d).

d) Fins i tot si no hi ha baixa temporal, de notificar a l'òrgan mèdic de la unitat de destinació o enquadrament administratiu, en un termini màxim de dos dies naturals, el fet d'estar en tractament psiquiàtric o psicofarmacològic, quan hagi estat prescrit per personal facultatiu mèdic aliè a la sanitat de la Guàrdia Civil, per l'especial responsabilitat de garantir el maneig d'armes de foc, de vehicles, de naus i aeronaus adequat, així com de vetllar per la seva pròpia seguretat i salut i la d'altres persones, per la qual cosa, si escau, s'han d'adaptar les funcions del seu lloc de treball.

e) De no dur a terme activitats que impedeixin, dificultin, endarrereixin o afectin negativament la seva recuperació mèdica, incloent-hi les compatibles que tinguin reconegudes o autoritzades, que han de quedar en suspens mentre duri la incapacitat temporal.

f) De comunicar les resolucions de reconeixement del grau de discapacitat que emetin els òrgans competents de les comunitats autònomes o, en el cas de les ciutats de Ceuta i Melilla, l'Institut de Gent gran i Serveis Socials, perquè siguin avaluades per l'esglaió sanitari i l'òrgan de prevenció corresponent en relació amb les tasques pròpies del seu lloc de treball, i la seva adaptació quan calgui.

g) De mantenir actualitzats durant la baixa temporal les dades i els mitjans de contacte ordinari que en permetin la localització efectiva, així com comunicar al més aviat possible qualsevol variació, d'acord amb els requisits i els procediments que estableix la normativa que regula la residència, el desplaçament i la localització del personal de la Guàrdia Civil.

Article 11. *Requisits del sistema de gestió de la informació de les baixes per incapacitat temporal.*

1. La Direcció General de la Guàrdia Civil disposa dels sistemes de gestió de la informació corresponents a què fa referència aquest Reial decret, amb l'objectiu de registrar d'una manera àgil, senzilla i pràctica les dades que contenen els comunicats de baixa temporal, de confirmació i d'alta mèdica per al servei, així com els informes complementaris i de control que s'emetin, d'acord amb el que estableix el capítol V.

2. L'aplicació informàtica que permet la gestió de la informació, així com els mitjans i els programes per al seu tractament, ha d'assegurar:

a) L'accés restringit a la informació sanitària per part del personal facultatiu i administratiu de la sanitat de la Guàrdia Civil. El responsable del tractament és

l'encarregat d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades per garantir el nivell de seguretat adequat.

b) L'accés restringit a la informació sanitària oportuna per part del personal de psicologia i personal administratiu dels òrgans de psicologia de la Guàrdia Civil, quan la causa de la baixa temporal sigui per motius psiquiàtrics, segons el que estableix el document de seguretat dels fitxers corresponents.

c) El coneixement per part de qui ostenti el comandament de la Prefectura de Personal de les unitats de la disponibilitat per al servei del personal a les seves ordres, així com la durada prevista de baixa.

d) El registre de les comunicacions i les dates per a les citacions als reconeixements mèdics, de la recepció dels informes i dels actes corresponents i de l'obertura i el tancament de l'expedient de determinació de l'aptitud psicofísica.

e) L'emissió dels missatges d'alerta a les unitats de destinació i on presta el servei el personal de la Guàrdia Civil afectat, en relació amb les novetats que es produeixin sobre la disponibilitat per al servei del personal de la unitat esmentada.

f) L'emissió dels missatges d'alerta a l'òrgan de psicologia corresponent, quan la baixa produïda sigui per motius psicològics o psiquiàtrics.

g) El seguiment de les vicissituds sanitàries personals del personal de la Guàrdia Civil al llarg de la carrera professional.

h) L'elaboració d'estadístiques sobre la situació sanitària del personal de la Guàrdia Civil, desagregades per sexe, que permetin l'adopció de totes les mesures que es considerin oportunes tendents a millorar-ne la gestió.

3. Tenen accés a les dades:

a) El personal de la Guàrdia Civil afectat, pel que fa a les seves pròpies dades, amb l'objectiu de consultar, en el seu expedient d'aptitud psicofísica, l'històric de les seves baixes temporals, sense que en cap moment pugui editar o modificar les dades que hi consten. No obstant això, l'aplicació informàtica ha de permetre establir una comunicació directa amb l'òrgan mèdic corresponent per tal de proposar una rectificació de les dades introduïdes. L'accés no es pot exercir en perjudici de terceres persones ni del personal facultatiu de la sanitat de la Guàrdia Civil que hagi participat en l'elaboració, els quals poden oposar al dret d'accés la reserva de les seves anotacions subjectives.

b) El personal facultatiu de la sanitat de la Guàrdia Civil, així com el personal administratiu que hagi estat autoritzat amb aquesta finalitat.

c) El personal amb la titulació de psicologia dels òrgans de psicologia de la Guàrdia Civil, així com el personal administratiu que hagi estat autoritzat amb aquesta finalitat, exclusivament en relació amb les baixes temporals per motiu psicològic o psiquiàtric.

d) Qui ostenti el comandament de la unitat en què presti el servei, així com el personal administratiu que hagi estat autoritzat amb aquesta finalitat, pel que fa al personal destinat o que presta servei en aquesta unitat, amb l'objectiu de consultar la disponibilitat per al servei d'aquest personal i, si escau, la seva compatibilitat per ocupar els llocs orgànics a què fa referència l'article 39 de l'Ordre INT/26/2021, de 15 de gener, per la qual s'estableixen les normes específiques per a la classificació i provisió de destinacions en la Guàrdia Civil.

CAPÍTOL IV

Tràmits administratius

Secció 1a. Normes generals

Article 12. Informes mèdics d'incapacitat temporal.

1. Els comunicats mèdics d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques han de certificar la baixa temporal, la seva confirmació o l'alta mèdica per al servei. S'han

d'emplenar pel metge facultatiu competent per a això d'acord amb el que disposa l'article 8.1, previ reconeixement del personal de la Guàrdia Civil afectat, de manera llegible i han de reflectir fidelment les circumstàncies relatives a la incapacitat temporal de condicions psicofísiques, la seva confirmació o l'alta mèdica per al servei.

2. Els comunicats mèdics expedits per facultatius de la sanitat de la Guàrdia Civil, així com la seva tramitació, s'han de fer en suport electrònic i s'han d'incorporar al sistema de gestió de la informació que descriu l'article 11. S'ha de remetre una còpia electrònica del comunicat mèdic al correu que consti oficialment.

3. Les dades que consten en els comunicats mèdics en suport electrònic han de ser les mateixes que les que continguin els comunicats mèdics en suport no electrònic.

4. Els comunicats de baixa temporal, de confirmació i d'alta mèdica per al servei en suport paper han de seguir el model que consta a l'annex. Hi ha d'haver l'original i dues còpies, una per a la persona interessada i l'altra per a la unitat. Les còpies han de tenir les mateixes dades i han de reflectir fidelment tot el que recull l'original, amb l'excepció de la causa de la baixa mèdica i el seu diagnòstic, que no ha de constar en la còpia per a la unitat. Quan la causa de la malaltia sigui psiquiàtrica, l'òrgan mèdic ha de fer arribar la informació de l'informe a l'òrgan de psicologia corresponent.

5. El personal de la Guàrdia Civil afectat, o la persona que la representi en cas necessari, ha de lliurar l'original a la seva unitat de destinació o de residència temporal o l'ha d'enviar per correu electrònic a l'òrgan mèdic de la Guàrdia Civil corresponent. Aquest, en el transcurs dels tres dies hàbils següents a la seva recepció, ha d'incloure la informació oportuna a l'aplicació informàtica a què fa referència l'article 11.

De la mateixa manera, ha de lliurar o remetre la còpia a la unitat en què presti servei. La unitat on presti servei ha de gravar en l'aplicació informàtica de gestió operativa la no disponibilitat per prestar servei.

Tant l'original com la seva còpia s'han de lliurar o remetre immediatament i sempre dins dels tres dies hàbils següents al de la seva indisponibilitat per al servei.

6. Transcorreguts els tres dies hàbils des que es presenta el comunicat mèdic d'incapacitat temporal, s'entenen confirmats llevat que en aquest període la persona facultativa competent de la sanitat de la Guàrdia Civil es pronunciï en contra.

Article 13. *Tipus de processos d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques en funció de la seva durada estimada.*

1. Depenent de la seva durada estimada, s'estableixen quatre tipus de processos d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques:

- Procés de durada estimada molt curta: d'un a quatre dies naturals.
- Procés de durada estimada curta: de cinc a trenta dies naturals.
- Procés de durada estimada mitjana: de trenta-u a seixanta dies naturals.
- Procés de durada estimada llarga: de més de seixanta dies naturals.

2. La persona facultativa que emet el comunicat mèdic de baixa temporal i de confirmació ha de determinar, en el moment d'expedir-lo, la durada estimada del procés d'incapacitat temporal, que es pot modificar en funció de l'evolució o d'un nou diagnòstic.

3. A l'efecte de l'apartat anterior, el personal facultatiu ha d'utilitzar com a referència orientativa les taules de durada òptima dels diferents processos patològics susceptibles de generar baixes temporals, que s'han de correspondre amb les que va efectuar l'Institut Nacional de la Seguretat Social, de conformitat amb el que disposa l'article 2.3 de l'Ordre ESS/1187/2015, de 15 de juny, per la qual es desplega el Reial decret 625/2014, de 18 de juliol, pel qual es regulen determinats aspectes de la gestió i el control dels processos per incapacitat temporal en els primers tres-cents seixanta-cinc dies de la seva durada.

Secció 2a Procediment

Article 14. *Emissió del comunicat mèdic de baixa temporal.*

1. Davant la impossibilitat de prestar servei, el personal de la Guàrdia Civil afectat ho ha de comunicar per si mateix, o per una tercera persona en cas necessari, com més aviat millor i sempre abans de les vint-i-quatre hores següents d'haver-se produït la incidència o de l'inici del servei que tingués nomenat, a la unitat on presti el servei, independentment dels tràmits administratius escaients.

Igualment, el personal de la Guàrdia Civil afectat, o en cas necessari una altra persona que la representi, ha d'informar la unitat on presti el servei de l'expedició del comunicat de baixa, immediatament després d'haver-se produït aquest fet.

2. En emplenar el comunicat mèdic de baixa temporal s'han de consignar les dates d'expedició del comunicat i les d'inici de la baixa mèdica. Si no coincideixen, la data d'expedició del comunicat pot diferir un màxim de tres dies hàbils de la data de l'inici de la baixa mèdica.

Si en la data d'inici de la baixa mèdica s'ha iniciat el servei nomenat, aquesta té efectes a partir del dia natural següent i l'activitat duta a terme ha de computar d'acord amb el que preveu la regulació sobre jornada i horari.

3. En els processos de durada estimada molt curta, el personal facultatiu ha d'emetre el comunicat de baixa i el comunicat d'alta en el mateix acte mèdic.

El facultatiu, en funció de quan prevegi que el personal de la Guàrdia Civil afectat recuperi la seva disposició per prestar servei, ha de consignar en el comunicat la data de l'alta, que pot ser la mateixa que la de la baixa o qualsevol dels tres dies naturals següents a aquesta.

No obstant això, el personal de la Guàrdia Civil afectat pot sol·licitar que se li efectui un reconeixement mèdic el dia que s'hagi fixat com a data d'alta, i el personal facultatiu pot emetre el comunicat de confirmació de la baixa si considera que no ha recuperat la seva capacitat de prestar el servei.

4. Quan la persona facultativa que emet el comunicat mèdic de baixa temporal considera que es tracta d'un procés de durada estimada curta, mitjana o llarga, en aquest comunicat ha de consignar la data de la següent valoració o examen mèdic, que ha de tenir lloc:

a) En els set dies naturals següents a la data de la baixa temporal, en els processos de durada estimada curta o mitjana. En aquest cas, s'ha d'estendre el comunicat d'alta o, si escau mantenir la baixa temporal, el primer comunicat de confirmació.

b) En els catorze dies naturals següents a la data de la baixa temporal, en els processos de durada estimada llarga.

5. En el comunicat mèdic de baixa temporal s'ha de consignar si la situació d'incapacitat temporal s'inicia durant l'estat de gestació i si hi està relacionada.

Article 15. *Emissió del comunicat mèdic de confirmació.*

1. El comunicat de confirmació s'ha d'emetre quan el personal de la Guàrdia Civil de baixa per al servei s'ha sotmès a una valoració o un examen mèdic i es manté la seva incapacitat temporal.

2. El comunicat de confirmació s'ha d'expedir, en funció de la durada estimada del procés, dins dels terminis màxims següents:

a) En els processos de durada estimada molt curta no cal emetre comunicats de confirmació, llevat del que disposa el paràgraf tercer de l'article 14.3.

b) En els processos de durada estimada curta, el primer comunicat de confirmació s'ha d'emetre dins dels set dies naturals següents des de la data de la baixa mèdica, i els successius comunicats de confirmació cada catorze dies naturals com a màxim.

c) En els processos de durada estimada mitjana, el primer comunicat de confirmació s'ha d'emetre dins dels set dies naturals següents des de la data de la baixa mèdica, i els successius comunicats de confirmació cada vint-i-vuit dies naturals com a màxim.

d) En els processos de durada estimada llarga, el primer comunicat de confirmació s'ha d'emetre dins d'un termini màxim de catorze dies naturals des de la data de la baixa mèdica, i els successius comunicats de confirmació cada trenta-cinc dies naturals com a màxim.

3. L'evolució de l'estat de salut del personal de la Guàrdia Civil de baixa temporal pot aconsellar una actualització del diagnòstic o una variació de la durada estimada del procés, cas en el qual s'ha d'emetre:

a) Un comunicat d'alta, si han desaparegut les causes que van motivar la baixa temporal; o

b) Un comunicat de confirmació on consti el diagnòstic actualitzat, la nova durada estimada, la data de la següent valoració i, si escau, l'existència de la circumstància que disposa l'article 14.5. Els successius comunicats de confirmació s'han d'expedir en funció de la nova durada estimada.

4. Durant el període d'instrucció de l'expedient per a la determinació de la seva aptitud psicofísica a què fa referència l'article 100 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, en cas que el personal de la Guàrdia Civil afectat estigui de baixa temporal, ha de continuar en aquesta situació, si bé no cal l'expedició dels comunicats de confirmació corresponents.

Article 16. *Expedició del comunicat d'alta mèdica per al servei.*

1. L'alta mèdica per al servei extingeix el procés d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques. El personal de la Guàrdia Civil afectat ha de notificar de manera immediata aquesta circumstància a la unitat en què presta el servei.

La incorporació al lloc de treball s'ha de fer el dia natural següent al de l'expedició del comunicat d'alta mèdica per dur a terme el servei que li correspongui.

2. Independentment de la durada estimada del procés, cal l'alta mèdica per al servei en els casos següents:

a) Quan la sanitat de la Guàrdia Civil consideri que la circumstància que va originar la baixa temporal ha millorat prou perquè el personal de la Guàrdia Civil afectat pugui exercir totes les funcions i tasques inherents al seu lloc de treball o, d'acord amb el que disposa l'article 8.5, pugui exercir-ne algunes que no afectin la seva plena recuperació.

b) Quan així es desprengui dels dictàmens de l'òrgan mèdic i pericial competent.

c) Per resolució del procediment de determinació d'aptitud psicofísica.

d) En els casos d'incompareixença no justificada al reconeixement mèdic tal com preveu l'article 21.

En aquests casos, l'òrgan mèdic ha de comunicar l'alta mèdica a la persona interessada i a la unitat on presti el servei. Els qui ostentin el comandament de la unitat han de comunicar aquest fet al personal de la Guàrdia Civil afectat, a través dels mitjans de contacte que aquest hagi facilitat, d'acord amb l'article 10.g).

3. El personal de la Guàrdia Civil en situació de baixa temporal ha de cessar en aquesta situació, a més de per causar alta mèdica, en els casos següents:

a) Per mort.

b) Per pèrdua de la condició de Guàrdia Civil o passi a retir.

c) Quan deixi d'estar inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reial decret.

d) En els supòsits de suspensió que estableix l'article 8.3.

CAPÍTOL V

Inspecció i control de les baixes temporals*Article 17. Inspecció i control.*

1. Les funcions d'inspecció corresponen a la gestió i control de les baixes mèdiques produïdes per una incapacitat temporal de condicions psicofísiques. A aquest efecte, hi participa el personal facultatiu d'acord amb les atribucions que els atribueix la normativa vigent en matèria sanitària.

2. En l'àmbit de la sanitat de la Guàrdia Civil, i en virtut del que disposa l'article 103.4 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, els reconeixements que es porten a terme en l'exercici de les funcions d'inspecció sanitària els efectua el personal facultatiu dels òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil. Els seus dictàmens es poden basar en valoracions de professionals o òrgans mèdics, públics o privats, amb qui la sanitat de la Guàrdia Civil hagi contractat o subscrit un conveni, un acord de col·laboració o un encàrrec de gestió per dur a terme els reconeixements mèdics. Aquestes valoracions, que es tradueixen en informes clínics, no tenen caràcter vinculant.

3. A més, el personal facultatiu dels òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil pot portar a terme revisions mèdiques de control en qualsevol moment de la baixa temporal, directament i a través dels mitjans de contacte o de citació que es considerin efectius.

Les revisions tenen com a finalitat efectuar el seguiment de l'evolució de la incapacitat i recomanar les mesures que considerin necessàries per a una cura més ràpida, especialment quan se superin els temps de durada òptima dels diferents processos patològics. Per dur-les a terme es pot contactar amb els metges que tractin amb el personal en situació de baixa temporal, a fi d'aprofundir en les circumstàncies de diagnòstic i l'evolució de la malaltia.

La citació per acudir a revisions mèdiques s'ha de fer amb almenys dos dies hàbils d'antelació.

4. En tot cas, les revisions i els reconeixements mèdics a què es refereix aquest capítol estan subjectes al que estableix l'últim paràgraf de l'article 103.4 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, i l'article 23 de la Llei orgànica 11/2007, de 22 d'octubre.

Article 18. Informes complementaris.

1. Tot procés d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques requereix l'emissió d'un informe complementari en el moment en què s'hagi de confirmar la baixa temporal, sempre que hagi superat el temps d'un mes.

2. Els òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil han d'expedir un informe complementari, abans de l'informe de l'òrgan de psicologia en el cas d'incapacitats temporals per causes psiquiàtriques, fruit de les revisions mèdiques de control i seguiment que s'han dut a terme. Aquest informe ha de contenir les malalties que s'han patit, el tractament mèdic prescrit, les proves mèdiques si escau que s'hagin efectuat, l'evolució de les malalties i la seva incidència sobre la capacitat funcional del personal de la Guàrdia Civil afectat.

En els casos en què es consideri que la lesió o la patologia pugui estar estabilitzada, pugui tenir la consideració de malaltia professional o calgui contrastar el diagnòstic de la malaltia, perquè no s'ha fet per un metge especialista o per altres motius, l'informe complementari ha d'incloure una sol·licitud de reconeixement mèdic, d'acord amb el procediment que estableix l'article 20.

3. L'informe complementari s'ha d'actualitzar, com a mínim, cada dos comunicats de confirmació expedits amb posterioritat a l'informe de control, en els quals, si es considera oportú, es poden sol·licitar nous reconeixements mèdics.

Article 19. Informe de control.

1. Els òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil han d'expedir un informe de control sobre la incapacitat temporal del personal de la Guàrdia Civil que assoleixi els tres mesos de baixa per al servei, fruit d'una revisió mèdica prèvia, en què han de constar tots els extrems que, a judici del metge, justifiquin la necessitat de mantenir-la o que requereixin contrastar el diagnòstic emès. A l'informe de control s'hi ha d'adjuntar una sol·licitud de reconeixement mèdic, llevat que no sigui necessari per l'entitat o l'evidència de la patologia o la lesió.

2. Per confeccionar l'informe de control, el personal de la Guàrdia Civil afectat pot aportar la documentació que, estant en el seu poder, li requereixin els òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil, i que sigui determinant de la seva situació d'incapacitat.

Article 20. Sol·licitud i comunicació del reconeixement mèdic.

1. Qui ostenti el comandament de la unitat d'un nivell de comandància o superior ha de formalitzar, sense accés a dades de diagnòstic, malaltia o lesió, la sol·licitud de reconeixement mèdic del personal de la Guàrdia Civil afectat, a través de l'òrgan de la sanitat corresponent, directament als professionals o òrgans mèdics que estiguin habilitats per a aquesta finalitat.

La sol·licitud de reconeixement ha de contenir:

a) L'informe de control i/o l'informe complementari, si escau. En aquest informe s'hi han d'incloure totes les dades de contacte de la persona afectada.

b) Proposta de l'especialitat que hagi de tenir el metge que faci el reconeixement al personal de la Guàrdia Civil afectat d'acord amb la seva patologia o lesió, i si pot tenir la consideració de malaltia professional.

c) Proposta de la província on s'hagi de dur a terme el reconeixement mèdic, d'acord amb la residència habitual o temporal que tingui autoritzada la persona afectada.

d) Relació dels dies en què no podria ser convocada la persona afectada, a proposta d'aquesta i degudament justificats.

2. El mateix comandament d'unitat ha de comunicar al personal de la Guàrdia Civil afectat el lloc, la data i l'hora en què s'han de presentar, així com qualsevol altre condicionament fisiològic o d'altre tipus necessari, amb una antelació mínima de quatre dies hàbils. En aquesta citació, s'ha d'informar la persona afectada de les conseqüències de no acudir al reconeixement mèdic que es detallen a l'article següent.

3. Si la persona afectada justifica degudament, abans de la data fixada per al reconeixement mèdic o en aquest mateix dia, les raons sobrevingudes que li impedeixen comparèixer, se li ha de proposar una altra nova amb la mateixa antelació mínima.

Article 21. Incompareixença al reconeixement mèdic.

1. En la citació al reconeixement mèdic que es comuniqui al personal de la Guàrdia Civil afectat se l'ha d'informar de la seva obligació d'assistir al reconeixement mèdic.

2. El professional o l'òrgan mèdic responsable del reconeixement mèdic ha d'informar l'esglaió mèdic de la sanitat de la Guàrdia Civil, a través del qual s'hagi proposat el reconeixement mèdic, sobre la incompareixença del personal de la Guàrdia Civil qui, al seu torn, ha d'informar a qui ostenti el comandament de la seva unitat corresponent.

Aquest ha d'emetre immediatament una comunicació a la persona interessada per sol·licitar-li que proporcioni una causa justificativa de la seva incompareixença i indicar-li que disposa d'un termini de deu dies hàbils per justificar-la, a partir de la data en què es va produir la incompareixença.

S'entén que la incompareixença és justificada quan el personal de la Guàrdia Civil aporti un informe emès pel mateix metge, o qui el substitueixi en cas de la seva absència, que va emetre el comunicat de baixa en què s'acreditin les circumstàncies que

fan desaconsellable presentar-se per la seva situació clínica, quan la cita s'hagi dut a terme amb un termini previ inferior a quatre dies hàbils, o bé quan la persona afectada acrediti la impossibilitat d'assistir-hi per una altra causa justificada.

3. Un cop han transcorregut deu dies hàbils des de la data en què el personal de la Guàrdia Civil estava citat al reconeixement mèdic sense haver aportat cap justificació suficient de la seva incompareixença, qui ostenti el comandament de la unitat d'un nivell de comandància o superior ha de sol·licitar a qui ostenti el comandament de l'òrgan de sanitat corresponent una valoració per si escau donar-li l'alta mèdica per al servei, la qual cosa pot comportar alguna mesura específica amb finalitat preventiva per a la seva execució. Si no es donen les circumstàncies per emetre l'alta mèdica, s'ha de valorar una nova citació al reconeixement mèdic.

Igualment, la incompareixença als reconeixements mèdics que no s'hagi justificat degudament comporta les responsabilitats disciplinàries corresponents, d'acord amb l'incompliment de l'obligació que preveu l'article 17.4.

Article 22. *Contingut i efectes dels reconeixements mèdics.*

1. Un cop s'ha efectuat el reconeixement, el professional o l'òrgan mèdic corresponent ha d'emetre un informe clínic adreçat a l'òrgan mèdic de la unitat sol·licitant del reconeixement, que ha d'incloure els resultats del reconeixement mèdic, el diagnòstic de la malaltia, lesió o procés patològic i les limitacions per a l'exercici de funcions, així com la seva possible reversibilitat o la seva possible consideració de malaltia professional. L'informe ha d'incloure la proposta de la continuïtat de la baixa mèdica, amb la durada estimada, o l'alta per al servei, totes dues de manera motivada. L'informe pot contenir anotacions subjectives a les quals el personal mèdic facultatiu que du a terme el reconeixement expressament li concedeixi tal consideració.

2. Tenint en compte l'informe i la resta de la informació que consta, el facultatiu mèdic amb responsabilitat sobre la unitat de la sanitat de la Guàrdia Civil que hagi sol·licitat el reconeixement mèdic ha d'expedir el comunicat de confirmació o el comunicat d'alta corresponent.

3. Durant el reconeixement mèdic, el personal de la Guàrdia Civil afectat pot presentar tots els informes mèdics i altra documentació d'interès que consideri oportú, amb l'objectiu de fonamentar la seva continuïtat en la situació de baixa temporal o, per contra, motivar l'alta mèdica per al servei.

4. D'acord amb les valoracions sobre la consideració de malaltia professional d'una baixa mèdica del professional o òrgan mèdic corresponent i amb els informes mèdics que pugui aportar el personal de la Guàrdia Civil afectat, el facultatiu mèdic de la sanitat de la Guàrdia Civil ha d'eleva una proposta a l'òrgan central perquè aquest dictami si la baixa temporal té el seu origen en una malaltia professional.

Article 23. *Actuacions dels òrgans mèdics i de psicologia de la Guàrdia Civil.*

1. Els òrgans de la sanitat de la Guàrdia Civil han de dur a terme les actuacions oportunes amb vista a materialitzar un seguiment i control adequat de l'absentisme per causa mèdica.

L'òrgan mèdic central de la sanitat de la Guàrdia Civil ha d'analitzar amb regularitat la informació que té sobre les baixes temporals del personal de la Guàrdia Civil.

Igualment, l'òrgan central de psicologia de la Guàrdia Civil ha d'analitzar periòdicament la informació relacionada amb les baixes temporals per causa psiquiàtrica, i el seu seguiment.

2. La Direcció General de la Guàrdia Civil ha de dissenyar un pla de control de l'absentisme, que ha de preveure la confecció d'un informe estadístic semestral.

CAPÍTOL VI**Retribucions durant la incapacitat temporal****Article 24. *Retribucions complementàries.***

1. El personal de la Guàrdia Civil que obtingui destinació i no s'hi incorpori perquè es troba de baixa temporal que no tingui la consideració d'haver estat produïda en acte de servei o que no tingui per origen un embaràs prescrit com de risc, ha de percebre el component singular del complement específic del nou lloc de treball durant un període màxim de tres mesos des de l'efectivitat de la destinació.

2. La normativa específica que reguli els incentius al rendiment ha de tenir en compte, per continuar percebent-lo, les baixes temporals que siguin conseqüència de la prestació del servei, de les situacions derivades de l'embaràs, així com de les situacions especials d'incapacitat temporal que preveu l'article 169.1.a) del Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social i que impedeixin la prestació del servei.

Així mateix, es poden tenir en compte les incapacitats temporals, contínues o discontinuïdes, diferents de les anteriors, fins a un màxim de quatre dies naturals l'any natural.

Article 25. *Altres retribucions i complements per raó de canvi de residència temporal.*

D'acord amb el procediment de canvi de residència temporal per baixa que estableix l'article 6 del Reial decret 274/2018, d'11 de maig, pel qual es regulen la residència, els desplaçaments i la localització del personal de la Guàrdia Civil, les persones que, tot ocupant un lloc de treball que per raó de la seva localització geogràfica percebin un complement retributiu addicional lligat a la permanència física en un territori, sol·licitin un canvi de residència per baixa a un municipi que no prevegi aquest complement, han de deixar de percebre'l des del primer dia natural de la seva incorporació a la nova residència temporal.

Qui ostenti el comandament de la unitat d'un nivell de comandància o superior ha de comunicar a la unitat pagadora de la Guàrdia Civil, a través del conducte establert, la data concreta en què és efectiva la nova residència temporal quan sigui incompatible amb el complement retributiu addicional per raó de territori.

Aquest complement ha de ser novament retribuït des del moment de l'alta per al servei, des que es reprengui la residència habitual o si la nova residència temporal es troba dins de la zona geogràfica que dona dret al mateix complement retributiu addicional per raó de la seva destinació.

CAPÍTOL VII**Recursos****Article 26. *Recursos.***

Contra els actes i les resolucions que s'adoptin en l'exercici de les competències que aquest Reial decret atribueix a la sanitat de la Guàrdia Civil, incloent-hi les altes mèdiques emeses en l'exercici de les competències d'inspecció sanitària que preveu l'article 103.4 de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, que posen fi a la via administrativa, el personal de la Guàrdia Civil pot interposar un recurs potestatiu de reposició en els termes que estableixen els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, previ a la via contenciosa administrativa.

Contra els actes i les resolucions que s'adoptin en l'exercici de les competències atribuïdes en aquest Reglament i no exhaureixin la via administrativa, el personal de la Guàrdia Civil pot interposar un recurs d'alçada, de conformitat amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Disposició addicional primera. *No increment de despesa pública.*

La gestió del seguiment i control dels processos d'incapacitat temporal i les aplicacions necessàries per a la seva implementació que preveu aquesta norma no impliquen cap increment de la despesa pública i s'atén amb els mitjans materials i personals de la Direcció General de la Guàrdia Civil. Les necessitats que es derivin de les seves actuacions s'atenen amb les consignacions pressupostàries existents.

Disposició addicional segona. *Reconeixements i proves al personal que, sense estar de baixa temporal, pugui presentar insuficiència de condicions psicofísiques.*

1. El personal que, fins i tot no trobant-se en situació d'incapacitat temporal, presenti de manera evident i notòria una possible insuficiència de condicions que pugui donar lloc a una baixa temporal, es pot sotmetre als reconeixements mèdics i les proves psicològiques oportuns quan així se sol·liciti motivadament per qui ostenti el comandament de la unitat, el centre o l'organisme de la Guàrdia Civil en què presti el servei.

2. Atès que es tracta de circumstàncies que poden afectar la suficiència de condicions psicofísiques i generar incapacitat temporal per prestar el servei, es poden efectuar reconeixements i proves amb el procediment que es determini, per detectar el consum d'alcohol o de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques, en els casos següents:

a) Quan en iniciar un servei o durant el seu transcurs es presentin símptomes evidents d'una possible intoxicació etílica, o es presentin símptomes evidents o es tingui coneixement cert d'haver consumit drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques. En aquest cas, qui ostenti el comandament d'unitat del centre o l'organisme pot disposar que el personal a les seves ordres se sotmeti a les proves o els reconeixements mèdics específics adreçats a detectar-ne el consum.

b) Quan hi hagi la sospita degudament fundada del consum perjudicial d'alcohol o del consum habitual de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques, fins i tot si s'està fora de servei, qui ostenti el comandament d'unitat, el centre o l'organisme pot sol·licitar motivadament que el personal a les seves ordres se sotmeti als reconeixements i les proves específics adreçats a detectar-ne el consum.

c) En el marc dels programes i les actuacions preventives que es portin a terme per al foment de conductes saludables a través de controls preventius, en els termes que fixi la persona titular del Ministeri de l'Interior, amb la finalitat de prevenir les vulnerabilitats que aquestes substàncies provoquen en la conducta i les capacitats del personal que es disposa a exercir les seves funcions professionals.

3. Els reconeixements i les proves que preveu l'apartat 2.b) requereixen l'autorització prèvia per efectuar-los. Qui ostenti la titularitat de la Prefectura d'Assistència al Personal de la Direcció General de la Guàrdia Civil, en el termini màxim d'un mes, ha de resoldre les sol·licituds a què fa referència l'apartat anterior i, en cas d'estimar-les ha d'ordenar els reconeixements mèdics i les proves psicològiques i físiques específiques que calguin tenint en compte les al·legacions de l'interessat, les quals s'han d'adjuntar a la sol·licitud de qui ostenti el comandament de la unitat.

4. Els reconeixements i les proves inclosos en els programes i les actuacions preventives que preveu l'apartat 2.c), requereixen la validació de qui ostenti la titularitat de la Prefectura d'Assistència al Personal de la Direcció General de la Guàrdia Civil i la seva programació ha de ser confidencial per assegurar-ne l'eficàcia.

5. Els reconeixements mèdics i les proves psicològiques que preveu aquesta disposició, un cop s'han sol·licitat i, si escau, validat d'acord amb el que estableixen els apartats anteriors, són, en tot cas, obligatoris. Si es porten a terme, el contingut dels reconeixements mèdics i les proves psicològiques que preveu aquesta disposició s'han d'adaptar a les causes que el motivin.

Disposició addicional tercera. *Requeriments tècnics.*

1. En el termini màxim de dos anys des de la publicació d'aquest Reial decret, la Prefectura de Serveis Tècnics de la Guàrdia Civil ha d'adoptar les mesures per implementar les eines informàtiques i telemàtiques necessàries per materialitzar les disposicions que recull aquest Reial decret.

2. Per part de l'Institut Social de les Forces Armades, OA, en els concerts que ha de subscriure per a l'assistència dels seus titulars i beneficiaris, s'han d'efectuar les actuacions necessàries perquè les entitats d'assegurança valorin la provisió als seus facultatius dels mecanismes i recursos que permetin l'enviament electrònic de la informació administrativa i mèdica dels comunicats de baixa, de confirmació i d'alta del personal de la Guàrdia Civil, per al seu lliurament a la unitat i l'òrgan mèdic corresponent, a través de les eines telemàtiques que la Direcció General posi a la seva disposició.

3. Mentre no es porti a terme l'adaptació necessària dels sistemes informàtics de la sanitat pública i privada, els informes mèdics expedits per facultatius aliens a la Guàrdia Civil han de ser en suport electrònic o en suport paper o no electrònic.

Disposició addicional quarta. *Criteris sobre la durada òptima dels processos patològics.*

Els òrgans corresponents de la sanitat de la Guàrdia Civil han de dictar les instruccions tècniques necessàries per unificar criteris, pel que fa a la utilització de les taules de durada òptima dels diferents processos patològics susceptibles de generar baixes temporals.

Disposició addicional cinquena. *Acords o contractes per efectuar els reconeixements mèdics.*

Per dur a terme els reconeixements mèdics que preveu aquesta norma, la sanitat de la Guàrdia Civil pot concertar encàrrecs de gestió, en virtut del que estableix l'article 11 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, subscriure convenis amb entitats públiques o privades, o formalitzar contractes.

Disposició addicional sisena. *Instruccions del procediment per determinar la relació de causalitat amb el servei.*

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, la persona titular de la Direcció General de la Guàrdia Civil ha de dictar les instruccions relatives al procediment per determinar la relació de causalitat entre el servei i la malaltia o lesió que dona lloc a la baixa mèdica.

Disposició transitòria primera. *Reconeixements mèdics després de l'informe de control.*

No cal formular una sol·licitud de reconeixement mèdic després de l'informe de control que preveu l'article 19 fins que no es disposi d'un professional o d'una entitat pública o privada en disposició de dur-lo a terme.

Disposició transitòria segona. *Processos d'incapacitat iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.*

El que preveu el capítol IV per als tràmits administratius dels processos d'incapacitat temporal del personal de la Guàrdia Civil, no s'aplica a qui es trobi de baixa temporal en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, que s'ha de regir pel que disposa la normativa anterior fins a causar l'alta mèdica per al servei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa la regla 29a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en seguretat pública.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 179/2005, de 18 de febrer, sobre prevenció de riscos laborals en la Guàrdia Civil.*

El Reial decret 179/2005, de 18 de febrer, sobre prevenció de riscos laborals en la Guàrdia Civil, queda modificat en els termes següents:

U. S'afegeix un article 3 bis amb la redacció següent:

«Article 3 bis. *Principis de l'acció preventiva.*

Les mesures que s'han de desenvolupar per promoure les condicions de seguretat i salut en l'àmbit de les funcions pròpies del Cos de la Guàrdia Civil s'inspiren en els principis generals següents:

- a) Evitar els riscos.
- b) Avaluar els riscos d'evitació impossible o molt difícil.
- c) Combatre els riscos en el seu origen.
- d) Adaptar el lloc al personal de l'àmbit d'aplicació, en particular pel que fa a la concepció dels llocs de treball, així com a l'elecció dels equips, per tal de reduir els possibles efectes negatius del treball en la salut.
- e) Tenir en compte l'evolució de la tècnica.
- f) Prioritzar la protecció col·lectiva per damunt de la individual.
- g) Estimular l'interès del personal per la seguretat i la salut en el treball a través de mecanismes de formació i informació adequats.
- h) Elegir els mitjans i els equips de treball més adequats, tenint en compte l'evolució de la tècnica, i substituir, sempre que sigui possible per la naturalesa i les circumstàncies dels serveis que s'han d'efectuar, els que comportin més riscos per altres que en suposin menys o cap.
- i) Incorporar als mètodes i als procediments generals de treball, així com, sempre que això sigui possible, als dispositius de serveis específics, les previsions més adequades, en ordre a la salvaguarda de la seguretat i salut del personal.
- j) Donar les instruccions oportunes al personal.»

Dos. L'article 6 queda redactat en els termes següents:

«Article 6. *Vigilància de la salut.*

La Direcció General de la Guàrdia Civil ha de garantir una vigilància de la salut adequada del seu personal en funció dels riscos professionals als quals estiguin exposats. Aquesta vigilància s'ha de dur a terme respectant la dignitat de la persona, la confidencialitat de tota la informació relacionada amb l'estat de salut i garantint que les dades que derivin d'aquesta vigilància no es poden utilitzar amb fins discriminatoris ni en perjudici de la persona afectada. Ha de tenir caràcter periòdic i, un cop s'han escoltat les associacions professionals representatives, d'acord amb el curs de participació i representació dels guàrdies civils que preveu la disposició final tercera de la Llei 29/2014, de 28 de novembre, de règim del personal de la Guàrdia Civil, se n'ha de determinar l'obligatorietat per a aquells supòsits en què la realització dels reconeixements mèdics i psicològics siguin necessaris per verificar si l'estat de salut d'aquest personal pot constituir un perill per a si mateix o per a les altres persones relacionades amb la funció que exerceix.

Aquests reconeixements els ha de dur a terme la sanitat de la Guàrdia Civil o bé, mitjançant la contractació d'un servei de prevenció aliè.

Els resultats dels reconeixements s'han de comunicar per mitjans electrònics a cadascun dels interessats. El contingut de la informació mèdica de caràcter personal que es derivi dels reconeixements s'ha de limitar al personal mèdic i les autoritats que portin a terme la vigilància de la salut, sense que es pugui facilitar a altres persones sense consentiment exprés de la persona afectada.

No obstant això, els que ostentin el comandament de la unitat d'un nivell de comandància o similar i els seus òrgans de prevenció han de ser informats de les conclusions que es derivin dels reconeixements efectuats en relació amb l'aptitud de l'interessat per a l'exercici del lloc de treball o amb la necessitat d'introduir o millorar les mesures de protecció i prevenció, perquè puguin exercir correctament les seves funcions en matèria preventiva.»

Disposició final tercera. *Facultats de desplegament.*

Es faculta la persona titular del Ministeri de l'Interior perquè, en l'àmbit de la seva competència, dicti totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de vint dies naturals de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4 de febrer de 2026.

FELIPE R.

El ministre de l'Interior,
FERNANDO GRANDE-MARLASKA GÓMEZ

ANNEX

Direcció General de la Guàrdia Civil

Informe mèdic dels processos d'incapacitat temporal de condicions psicofísiques

1. Dades del pacient:
 - a) Nom.
 - b) Primer cognom.
 - c) Segon cognom.
 - d) DNI.
 - e) Ocupació.
 - f) Destinació.
 - g) Telèfon fix/mòbil.
 - h) Domicili.
 - i) Correu electrònic.
2. Tipus de comunicat:
 - a) Baixa.
 - b) Confirmació.
 - c) Alta.
3. Causa de la baixa:
 - a) Accident en acte de servei.
 - b) Accident fora de servei.
 - c) Malaltia comuna.
 - d) Malaltia psiquiàtrica.
 - e) Malaltia professional.
4. Diagnòstic:
5. Existència de circumstàncies excepcionals:
 - a) No.
 - b) Sí:
 - Coincideix amb l'estat de gestació i hi està relacionat.
 - Altres (determineu).
6. Tipus de procés d'incapacitat temporal:
 - Procés de durada estimada molt curta (1 a 4 dies naturals).
 - Procés de durada estimada curta (5 a 30 dies naturals).
 - Procés de durada estimada mitjana (31 a 60 dies naturals).
 - Procés de durada estimada llarga (61 o més dies naturals).
7. Dates rellevants:
 - Inici de la baixa temporal.
 - Proper reconeixement.
 - Alta mèdica.
8. Dades del facultatiu:
 - a) Identitat.
 - b) Núm. col·legiat.
 - c) Localitat.
 - d) Província.

- e) Pertany a:
 - Sanitat de la Guàrdia Civil.
 - Sanitat militar.
 - Entitat concertada.
 - Xarxa sanitària pública.
- f) Data, signatura i segell.
- g) Mitjans professionals de contacte.

Instruccions per al seu emplenament

L'informe consta d'un original i dues còpies, una per a la persona interessada i l'altra per a la unitat. Les còpies han de contenir les mateixes dades i han de reflectir fidelment tot el que recull l'original, amb l'excepció de la causa de la baixa mèdica i el seu diagnòstic, que no ha de constar en la còpia per a la unitat.

L'original s'ha de fer arribar a l'òrgan mèdic de la Guàrdia Civil i la còpia a la unitat on es presti el servei. Quan la causa de la malaltia sigui psiquiàtrica, l'òrgan mèdic ha de fer arribar la informació de l'informe a l'òrgan de psicologia corresponent.

Quan el procés d'incapacitat temporal tingui una durada estimada molt curta, el personal facultatiu ha d'emetre el comunicat de baixa i el comunicat d'alta en el mateix acte.

Les dades del pacient referides als mitjans de contacte (telèfon fix/mòbil, domicili i correu electrònic), s'han de mantenir actualitzades en cas que tinguin alguna variació durant el procés d'incapacitat temporal.